בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 61809-05-19 קורוקובסקי נ' וייסיד

תיק חיצוני:

מספר בקשה:5

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקש/התובע: ויליאם קורוקובסקי

נגד

המשיבה/הנתבעת: יונה וייסיד

<u>החלטה</u>

מבוא

לפניי בקשת התובע שהוכתרה על ידו כ"בקשה לתיקון החלטה".

הבקשה הוגשה ביום 30.9.21 ועניינה בפועל תיקון פסק דין שניתן ביום 10.10.19 ע"י כב' השופטת (בדימוס) זהבה (קאודרס) בנר.

נוכח פרישתה של כב' השופטת בנר לגמלאות, הבקשה הועברה לטיפולי.

תיאור ההליכים בתיק שהתנהל בפני כב' השופטת (בדימוס) בנר

התביעה הוגשה לבית משפט השלום בעכו ביום 27.5.19 בשבתו כבית משפט לתביעות קטנות, בעילה של לשון הרע בגין מספר פרסומים שביצעה המשיבה שיש בהם לטענת התובע כדי לעלות כדי לשון הרע, לרבות תלונה שהוגשה למשטרת נהריה בגין הטרדה מינית.

לטענת המבקש מדובר בתלונת שווא שנסגרה מחוסר ראיות. עוד ציין המבקש כי המשיבה פנתה למספר גורמים מקצועיים מולם הוא פועל בתפקידו כמתנדב למען עולים חדשים וחזרה על הדברים האמורים וכן למכרים אישיים.

עיון בכתב התביעה מעלה עוד שהתביעה הוגשה לכאורה כתביעה כספית על סך 50 ₪ (חמישים ₪) כעולה מסעיף 3 (ה) לטופס המובנה. ואולם, בפועל, מעיון ברכיב הסעדים בכתב התביעה

תיק חיצוני:

המפורט עולה שהמבקש מציין מפורשות כי הוא אינו דורש פיצוי כספי נוכח מצבה הכספי והאישי של המשיבה אלא עתר להתנצלות ולהבעת חרטה על הדברים האמורים.

התיק נותב במועד הגשתו לטיפולה של כב' השופטת (בדימוס) בנר ומטעם התובע הוגשו שתי בקשות לשינויי מותב – שנדחו ביום 4.6.19 וביום 27.6.19 מהטעמים המפורטים באותן החלטות.

ביום 18.7.19 הגיש המבקש "**בקשה מחיקת כתב תביעה**" [כך במקור, א.ז.], במסגרתה עתר למחוק את כתב התביעה מהטעמים שפורטו בה: הראשון - סגירת התיק במשטרת נהריה; השני - עזיבת הנתבעת את העיר והיעדר עניין לציבור.

עוד באותו יום ניתן פסק דין מפי כב' השופטת (בדימוס) בנר בזו הלשון:

"**לנוכח בקשתו של התובע, התביעה נדחית, ללא צו להוצאות.**
הדיון הקבוע ליום 3/12/19, מבוטל" (ההדגשה בקו שלי, א.ז.).

להשלמת התמונה יוער כי ביום **10.10.19** הגישה הנתבעת בקשה להתיר לה להיות מיוצגת בהליך באמצעות הלשכה לסיוע משפטי. באותו יום ניתנה החלטת כב' השופטת (בדימוס) בנר בזו הלשון:

" בתיק זה ניתן ביום 18/7/19, פסק דין בו נמחקה התביעה, לבקשת התובע. אשר על כן, הבקשה התייתרה". (ההדגשה בקו שלי, א.ז.).

תמצית טענות הצדדים בבקשה

ביום 30.9.21 הגיש התובע את הבקשה דנן לתיקון הטעות שנפלה לשיטתו בפסק הדין מיום 18.7.19 כך שזה יורה על מחיקת התביעה וזאת כפי שביקש מלכתחילה ולא על דחייתה.

התובע טען ביום 30.9.21 **ש: "במצב הנוכחי נמנע ממני הזכות להגיש תובענה חדשה בגין אותה עילה".**

לבקשתו מיום 30.9.21 צירף המבקש את הבקשה הקודמת שהוגשה על ידו למחיקת התביעה ואת פסק הדין.

הבקשה הועבר לטיפולי וניתנה בה החלטתי מיום 1.10.21.

בהחלטה צוין שלא הוסבר השיהוי בהגשת הבקשה, שהוגשה כשנתיים לאחר מתן פסק הדין, והבקשה הועברה לתגובת הנתבעת.

ביום 17.10.21 הגיש התובע השלמה לבקשה (להלן - ההשלמה לבקשה) ובה הסביר לראשונה כי כבר פעל להגשת תביעה חדשה כנגד הנתבעת בבית משפט השלום בחיפה (ת.א. 50091-11-20, להלן - ההליך החדש). התובע טען עוד כי פרק הזמן שחלף ממועד פסק הדין ועד מועד הגשת הבקשה שבפניי נעוץ ב: מצבו הרפואי, איתור ב"כ מתאים להגשת הליך חדש, איתור כתובתה של הנתבעת, הכנת התיק, צירוף הסוכנות היהודית כנתבעת מספר 2 באותו הליך וכו'.

עוד צירף התובע להשלמה לבקשה מיום 17.10.21 זימון לישיבת קדם משפט ליום 20.4.21 בהליך החדש בפני כב' השופטת מצא שדנה בתיק.

התובע טען כי במועד קדם המשפט הנ"ל עתר ב"כ הנתבעת (שהיא הנתבעת 1 באותו הליך) לביטול התביעה כנגד מרשתו בשל פסק הדין בתיק זה, שהורה על דחיית התביעה ולא על מחיקתה וכי רק אז למד על ההבדל במונחים המשפטיים.

משכך טען התובע **בהשלמה שבפניי** כי על רקע טעות זו הוא אינו יכול להגן על שמו הטוב ועתר לתיקון פסק הדין על פי בקשתו המקורית.

זה המקום לציין כי התובע לא צירף להשלמת בקשתו את העתק הפרוטוקול מיום 20.4.21 אלא רק את הזימון לדיון ומסמכים רפואיים שמטעמי צנעת הפרט לא מצאתי לפרטם.

הנתבעת בתגובתה מתנגדת לבקשה מכל וכל ומציינת כי היא "נדהמה" מעצם הגשת הבקשה בשים לב להשתלשלות האירועים בקדם המשפט שהתקיים ביום 20.4.21 בהליך החדש ולפסק הדין שכבר ניתן באותו יום בין הצדדים לבקשה זו.

לטענתה, יש לדחות את הבקשה כבר בהתאם לסעיף 81(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, נוכח הזמן הרב שחלף ממועד מתן פסק הדין.

לגופה של בקשה נטען כי ביום 20.4.21 במסגרת קדם המשפט שהתקיים במעמד הצדדים כבר הגיעו התובע והיא עצמה, שהיו מיוצגים, להסכמה לגופו של עניין לעניין התנצלות הדדית וזאת לסילוק

מלא וסופי של כל טענותיהם ההדדיות בגין האירועים האמורים וכי להסכמה זו ניתן תוקף של פסק דין כעולה מפרוטוקול הדיון שצורף על ידה במלואו לתגובתה.
לטענתה, הבקשה היא ניסיון להגיש תביעה חדשה "בדלת האחורית" לאחר שהמבקש קיבל כבר את יומו בבית המשפט וכי אינה מנומקת, פוגענית, ואינה עומדת באמות המידה לפי הדין.

תמצית ההכרעה

לאחר עיון בבקשה, בהשלמה לבקשה, בתגובה על נספחיה, פרוטוקול הדיון מיום 20.4.21 בהליך החדש שצורף לתגובה, בפסק הדין שכבר ניתן בין הצדדים בהליך החדש במסגרת אותו פרוטוקול על פי הסכמתם המפורשת ובנוכחות התובע, ובשים לב למכלול נסיבות העניין לרבות תום לבו של התובע בהגשת הבקשה שבפניי, אופן הגשתה וניסוחה והוראות הדין והפסיקה - דין הבקשה להידחות.

נימוקי הנתבעת במישור של ההליך החדש שננקט מקובלים עליי במלואם ומביאים לדחיית הבקשה לגופה לא רק בהיבט המשפטי אלא גם מטעמים של תום לב דיוני ומהותי.

לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב למצבו הרפואי הנטען של התובע ולטעות שככל הנראה אכן נפלה בפסק הדין של כב' השופטת (בדימוס) בנר - מצאתי בסופו של יום שלא לחייב את התובע בהוצאות בקשה זו.
להלן הנימוקים.

תיקון טעות בפסק דין - המסגרת המשפטית הכללית ויישומה במקרה ספציפי זה

סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 שעניינו "**תיקון טעות בפסק דין**" מעניק לבית המשפט סמכות לתקן טעות בפסק דין, וזאת בתנאים הקבועים בו:

> **"81. (א) מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לענין זה; לענין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.**

(ב) בהסכמת בעלי הדין רשאי בית המשפט להחליט בכל עת על כל תיקון בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן.
..."

עפ"י סעיף 81(א) לחוק בתי משפט, הוא הרלבנטי לענייננו, ככל שהתיקון אינו בהסכמת בעלי הדין, לבית המשפט שנתן את פסק הדין, מסורה הסמכות לתקן טעות בעלת אופי טכני שנפלה בפסק דין, המוגדרת כ: "**טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה".** (רע"א 797/15 פלוני נ' עיריית תל אביב-יפו (12.02.2015); ע"פ 2249/18 מדינת ישראל נ' פלוני (07.01.2019)).
על פי ההלכה הפסוקה כי היא "**דבר, אשר נכלל בתוך פסק הדין בשל שגגה, או דבר, אשר אינו נכלל בפסק הדין אך היה במחשבתו של השופט ונשמט מפסק הדין**" (ע"א 576/81 בן שמעון נ' ברדה, פ"ד לט(2) 589, 590 (1985).

ככלל, סד הזמנים להגשת הבקשה לתיקון טעות לפי סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, ככל שאין הסכמה, הוא 21 ימים מיום נתינת פסק הדין.
יחד עם זאת נפסק כי ניתן להחיל את תקנה 528 לתקנות סד"א הישנות המאפשרות הארכת מועד שנקבע בחיקוק **מטעמים מיוחדים שיירשמו** אף ביוזמת בית המשפט (א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, עמ' 904 – 905 (מהד' 13, 2020); ע"א 88/441 ירחי נ' גולדגרבר, פ"ד מג 4 378 (1989); וראה גם ברע"א 4024/06 שמעון קינן נ' יוסף הירשברנד (28.01.2007) (להלן – פס"ד קינן).

למען הסדר הטוב והגם שלא הועלתה טענה בעניין זה הרי שנוכח פרישת המותב הקודם יוער, כי שעה שנמנע מהשופט המקורי להידרש לתיקון, הסמכות של מותב אחר לדון בבקשה אינה נשללת (רע"א 4024/06 שמעון קינן נ' יוסף הירשברנד (28.01.2007)).

ייאמר כבר עתה כי לאחר עיון בבקשה למחיקת התביעה, בפסק הדין שניתן על פי לשונו על פי בקשת התובע ולא ציין הסתייגות ממנה, ולהחלטה שניתנה ביום 10.10.19 בבקשת הנתבעת דווקא

בה ציין המותב כי התביעה נמחקה – נראה כי אכן מדובר בטעות סופר וכי בית המשפט התכוון להורות על מחיקת התביעה, כפי שביקש התובע, ולא על דחייתה.
מלשון פסק הדין עולה כי זה ניתן לבקשת התובע (שהייתה למחיקה) ובית המשפט עצמו סבר לאחר מכן כי הורה על מחיקת התביעה ולא שם ליבו לטעות הסופר או השגגה שנפלה.
ואולם, לצורך הבקשה שבפניי – אין די בקביעה זו מאחר והדיון בהליך כולו הפך כבר תיאורטי ואף היה כזה עוד בטרם הוגשה בקשתו הנוכחית של התובע ואסביר מדוע.

מבלי להידרש לעצם הדיון האם תיקון כאמור הינו אפשרי בעת הזאת ובכלל, ובהינתן שהתובע כלל לא עתר להארכת מועד להגשת הבקשה לרבות ביחס לחלוף הזמן שבין 20.4.21 בו נודע לו לטענתו על טענת הנתבעת באשר להבחנה בין דחיית תביעה ומחיקתה ובין מועד הגשת הבקשה ביום 30.9.21, הרי שזה המקרה להבליט **שתכלית סעיף 81 לחוק בתי המשפט היא לאזן בין סופיות הדיון וודאות משפטית וייעול המערכת השיפוטית מצד אחד לבין יעילות וצדק מצד שני.**

עמד על כך בית המשפט העליון ברע"א 2980/18 יורו מאני נכסים (1995) בע"מ נ' לוי השקעות ובנין בע"מ (19.07.2018):

> **"סעיף 81 לחוק בתי המשפט מאזן בין שני עקרונות מרכזיים: מחד גיסא, עקרון "גמר המלאכה" שנועד להבטיח את סופיות הדיון והמחלוקות בין הצדדים כדי ליצור וודאות ולמנוע הטרדת בעלי דין לאחר סיום ההליכים וכן להבטיח את ייעול המערכת השיפוטית וחסכון במשאביה שמא תדון בעניינים חוזרים שכבר הוכרעו (רע"א 9085/00 שטרית נ' אחים שרבט חברה לבנין בע"מ, פ"ד נז(5) 462, 475 (2003)). מאידך גיסא, ניצבים שיקולי יעילות וצדק (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 625 (מהדורה שתיים-עשרה, 2015)).".**

במקרה זה, הדיון בסעיף 81 לחוק בתי המשפט הופך לתיאורטי גרידא וזאת בשים לב לכך **שכבר ניתן ביום 20.4.21 פסק דין חדש, בהסכמה, בהליך החדש בפני כב' השופטת מצא, פסק דין שהעניק לתובע את מלוא הסעד שהתבקש על ידו במסגרת ההליך שבפניי וזאת על אף הטעות שנעשתה על ידי כב' השופטת (בדימוס) בנר באופן שמוביל לקביעה כי אין תוחלת בתיקון המבוקש.**

פרוטוקול הדיון מיום 20.4.21 שצורף לתגובת הנתבעת מדבר בעניין זה בעד עצמו לעניין ההסכמה שגובשה בין הצדדים, שעה שכבר היו מיוצגים, ואשר קיבלה תוקף של פסק דין באותו מועד ולפיה ויתרו הצדדים על כל טענות נוספות בקשר לאותם אירועים ונוסחה ההתנצלות ההדדית המבוקשת. משכך, טעמי היעילות והצדק העומדים בליבת שיקול הדעת השיפוטי בבקשה מסוג זה, בצירוף עקרון העל של תום הלב הדיוני והמהותי – מובילים לדחיית הבקשה ואסביר.

הנתון כי התובע בבקשתו מיום 30.9.21 ובהשלמה לה מיום 17.10.21 לא חשף ולא ציין כי כבר ניתן פסק דין במישור היחסים שבינו ובין הנתבעת דנן בהליך החדש, המעניק לו כבר את מלוא הסעד שהתבקש על ידו בהליך שננקט בבית המשפט לתביעות קטנות - דהיינו התנצלות - וממצה את כל טענות הצדדים ביחס לאירועים נשוא התביעה, **מטיל צל כבד על תום לבו של התובע ושולל היעתרות לבקשתו זו לא רק מחמת קיומו של מעשה בית דין חדש בינו ובין הנתבעת אלא דווקא מטעמים של יעילות, צדק ותום לב החולש על כל ההליכים המשפטיים.**

הבקשה הראשונה שהגיש המבקש ביום 30.9.21 דהיינו כחמישה חודשים לאחר פסק הדין בהליך החדש - הייתה לקונית והמבקש לא עמד על הסיבה להגשת הבקשה במועד שבו הוגשה. המבקש השלים טיעוניו רק ביום 17.10.21 נוכח החלטה שניתנה וזאת כחצי שנה לאחר פסק הדין בהליך החדש. גם באותה השלמה טען המבקש שהטעם לאיחור נעוץ בכך שלא היה ער להבדל העקרוני בין דחיית התביעה ומחיקתה וכי הדברים הובהרו לו לטענתו רק ביום 20.4.21 נוכח טענות ב"כ הנתבעת בדיון.

המבקש הוסיף וטען כי נוכח ההבדל עליו למד באיחור, הוא מבקש לתקן את פסק הדין מאחר ובמצב הנוכחי, כהגדרתו, **הוא אינו יכול ליישם את זכותו להגן על שמו הטוב** (סעיף 4 להשלמה מיום 17.10.21).

התובע נמנע מלצרף את העתק הפרוטוקול מיום 20.4.21 ובחר לצרף רק את הזימון לדיון שלא הובהר הצורך בנחיצותו. יוער כי עיון בבקשה מלמד כי אין מדובר בטעות אלא כי המבקש ציין מפורשות כי הוא מצרף את הזימון שהתקבל ולא את הפרוטוקול עצמו.

ת"ק 61809-05-19 קורוקובסקי נ' וייסיד

תיק חיצוני:

לאחר עיון באותו פרוטוקול במלואו כפי שצורף על ידי הנתבעת התרשמתי כי ניסוח הבקשה וצירוף הנספחים לה, תוך השמטת מלוא פרוטוקול הדיון או תוכנו של אותו פרוטוקול להבדיל מטענות ב"כ הנתבעת בפתח אותו דיון - נעשו שלא בכדי וזאת בלשון המעטה.

עיון בפרוטוקול שצורף לתגובת הנתבעת במלואו מעלה כי אכן ב"כ הנתבעת העלה בפתח הדיון את הטענה לפיה פסק הדין של כב' השופטת בנר הורה על דחיית התביעה כנטען על ידי התובע בהשלמה לבקשה. ואולם התובע נמנע מלציין את **המשך השתלשלות הפרוטוקול לאחר טענה זו, את מצב הדברים המהותי בסיומו של אותו דיון וזאת הגם שהפרוטוקול משקף שהוא עצמו היה נוכח בדיון בלווית בא כוחו.**

מפאת חשיבותם לענייננו יובאו הדברים במלואם מתוך הפרוטוקול שצורף לתגובת המשיבה:

"לפני כבוד השופטת סיגלית מצא

התובע **ווילאם קרוקובסקי ת"ז 012201091**

נגד

הנתבעים **יונה וייסיד שניידר ת"ז 345273510 1.**

הסוכנות היהודית חברות 2.

נוכחים:
ב"כ התובע: עו"ד איתן גליק, התובע בעצמו
ב"כ הנתבעת 1: עו"ד גיא יעקב מטעם הסיוע המשפטי, הנתבעת 1 בעצמה
ב"כ הנתבעת 2: עו"ד ג'ובראן

פרוטוקול

ב"כ הנתבעת 1:

הגשתי בקשה מקדמית במסגרת כתב ההגנה – לדחות את התביעה על הסף.

אוסיף לפרוטוקול עוד טענה, במסגרת פסק הדין בביהמ"ש לתביעות קטנות נדחתה התביעה, מפנה לפסק הדין מיום 18/7/2019. מדובר באותה מסכת עובדתית, אותן נסיבות. אין לי את הכתב תביעה אבל אגיש בקשה מסודרת לעניין זה. אני אטען גם למעשה בית דין.

<u>ב"כ התובע:</u>

התובע ביקש למחוק את התביעה והשופטת דחתה אותה כנראה בטעות.

התביעה הייתה באותה עילה.

<u>הערת בית המשפט:</u>

מתנהל דיון בלתי פורמלי.

מתקיימת הפסקה.

<u>לאחר הפסקה – מתקיים דיון בלתי פורמלי.</u>

<u>ב"כ הצדדים:</u>

אנו מקבלים את המלצת ביהמ"ש לפיה התביעה נגד הנתבעת 1 תדחה כנגד התנצלות הדדית של הצדדים זה כלפי זה, אשר תנוסח ע"י ב"כ הצדדים.

<u>ב"כ הנתבעת 2:</u>

שמעתי את הצעת ביהמ"ש כי התביעה נגדה תדחה, וכי שאלת ההוצאות ושכר הטרחה להם זכאי התובע, ככל שזכאי, ייקבעו ע"י ביהמ"ש על בסיס טענות הצדדים.

אבקש שהות של 14 יום על מנת להגיש עמדתי להצעה.

<u>ב"כ התובע:</u>

אני מסכים להצעת ביהמ"ש בכל הנוגע לנתבעת 2.

<u>ב"כ התובע והנתבעת 1:</u>

התובע והנתבעת 1 מתנצלים אחד כלפי השני בגין כל פגיעה, עוגמת נפש וצער שנגרמו להם כתוצאה מהתנהלות הצד שכנגד.

הצדדים מביעים את הסכמתם להתנצלות בנוסח האמור.

ת"ק 61809-05-19 קורוקובסקי נ' וייסיד

תיק חיצוני:

הצדדים מסכימים כי פסק דין זה מהווה סילוק מלא, סופי ומוחלט של כלל טענות הצדדים זה כלפי זו ולהפך, בגין האירועים המתוארים בתביעה.

«פס»

<u>פסק דין</u>

אני נותנת להסכמות התובע והנתבעת 1 תוקף של פסק דין חלקי.

«פס»

ניתן והודע היום ח' אייר תשפ"א, 20/04/2021 **במעמד הנוכחים.**

סיגלית מצא, שופטת"

עד כאן מתוך פרוטוקול הדיון מיום 20.4.21 בהליך החדש (שהמשכו נוגע לנתבעת מספר 2).
הדברים מדברים בעד עצמם ואינם מצריכים שום ביאור.

מהרשום עולה באופן חד משמעי שהתובע והנתבעת כבר הגיעו במעמד הדיון ביום 20.4.21 לכדי הסכמה לגופן של טענות התובע, הסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין באותו מעמד בנוכחות התובע, תוך ניסוח ההתנצלות, שהיא ממילא הסעד היחיד שהתבקש במסגרת התביעה בבית המשפט כאן, וויתור על כל טענה או דרישה אחרת זה מזה בקשר לאותם אירועים.

נוכח קיומו בעת הזאת (ומזה כשישה חודשים) של מעשה בית דין שניתן על פי הסכמה שגובשה בין הצדדים ביחס לאותם אירועים ואותו סעד שהתבקש בתביעה כאן - הרי שאין שום טעם של יעילות או צדק המצדיק היעתרות לבקשה ולא ברורה כלל תכלית התובע בבקשה שפניי ואופן

ת"ק 61809-05-19 קורוקובסקי נ' וייסיד

תיק חיצוני:

ניסוחה לעניין זכותו ליישם הגנה על שמו הטוב וכיו"ב. טענותיו של התובע כלפי הנתבעת מוצו במסגרת ההסכמה שתוארה בפרוטוקול הדיון ומדברת בעד עצמה.

לעניין היבט תום הלב:

הבקשה כפי שהוגשה, הן בנוסחה המקורי והן בהשלמה לה, מעלה כי התובע בבואו לבקש סעד מבית המשפט **לא גילה את מלוא הנתונים שהיו בידו** אלא גילה את שרצה ונמנע מלגלות את ההיבטים המהותיים ביותר לבקשתו.

התנהלות דיונית זו - המגלמת חוסר תום לב דיוני ומהותי מהמדרגה הראשונה - אפשר והייתה מצדיקה לבדה דחיית הבקשה במועד הגשתה ובכלל.

מפאת מצבו הרפואי המתואר של התובע והתוצאה אליה הגעתי - אסתפק בכך.

לסיכום:

- משלא התבקשה הארכת מועד להגשת הבקשה לתיקון פסק הדין ולא גולה טעם מיוחד להארכת מועד בשים לב למועד הגשת הבקשה לתיקון פסק הדין (בהינתן שהתובע גם לטענתו גילה על האבחנה בין מחיקת התביעה ודחייתה לכל המאוחר ביום 20.4.21 והגיש בקשתו רק ביום 30.9.21);
- משקיבל התובע את מלוא הסעד שהתבקש על ידו במסגרת זו כבר במסגרת הליך אחר, בו נכח והיה מיוצג על ידי ב"כ, וזאת על פי הסכמתו שקיבלה תוקף של פסק דין ולפיה הוא ויתר על כל טענה או תביעה נוספת כלפי הנתבעת בגין אותם אירועים באופן שממילא מייצר מעשה בית דין של ממש בפעם זו ומעקר כל תוחלת להליך חדש;
- בצירוף טעמי הצדק, היעילות הדיונית והצל המוטל על תום לבו של התובע בעצם הגשת הבקשה, במועד הגשתה ובאופן בו נוסחה - **מובילים לדחיית הבקשה לתיקון פסק הדין וכך אני מורה.**

ת"ק 61809-05-19 קורוקובסקי נ' וייסיד

תיק חיצוני:

סוף דבר

הבקשה לתיקון פסק הדין נדחית מכל הטעמים שפורטו לעיל.

לאחר ששקלתי בדבר והרבה לפנים משורת הדין נוכח מצבו הרפואי הנטען של התובע והשגגה שנפלה בפסק הדין של כב' השופטת (בדימוס) בנר הגם שבסופו של יום לא פגעה בעניינו של התובע – לא יהיה צו להוצאות הבקשה.

לתשומת לב המזכירות:
לא נעשה קישור מתאים בין הבקשות וההחלטות השונות בתיק זה למן תחילתו לרבות החלטות שניתנו על ידי כב' השופטת (בדימוס) בנר באופן המקשה על העיון בתיק באופן מסודר. למען הסדר הטוב והגם שהדיון בתיק זה הסתיים - יש לקשור את ההחלטות המתאימות לבקשות המתאימות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ב, 05 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

אביגיל זכריה, שופטת, סגנית הנשיאה